

## ΣΙΑΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Α.

'Από τις πλέον επλεκτές αλλοδαπές, επικάτιους περιφήσης είς τοὺς κώνδυλους τῶν «Σιάλων», διότι ἀνέψευτής τῆς —εἰς τὸ Δ. Σ.— εἶναι στανιοτάτης μαρφόκοσκως καὶ ποδὸπάτον ἔξαρτης εὐφάντας. «Ἐλειψε ἀπὸ τὰς Ἀθηναῖς περὶ τοὺς 6 μῆνας καὶ ἐπανῆθε ποὺ ἀγνῶν, ὑπέρ ποτε κομψῆς. Ὡραῖα δὲν εἶνε, μὲν ὅλα ταῦτα ἡ φυσιγνωμία τῆς ἐπιτάξτας ἐκπιστοκή, ἵστος ἐπειδὴ εἰνὸν μάτι ψυχικούς σις αὐτῆς καθ' αὖτας τῆς Σφιγγούς. Λεπτή καὶ τραβηγμένη φυσιογνωμία, μὲ μάτια σὲ ὀντανηγες Νορθρηγον «Φγίόρτων», μὲ ὑφος προβληματικούς. «Ἐνας τύπος που διὰ την περιφήσην τῶν Κινηματογάμων, δηλαδὴ λόγω καπαληρτικής κομψότητος —διότι πράγματα ή σιλούεττα τῆς εἰνες ἄμβοστη σὲ ἐκφραστι καὶ σὲ γραμμές—, ἀλλὰ λόγω ἐνδιαφέροντος καὶ ἐσωτεροχότητος σπανίας.

H MONTAIN

## ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην χορευτική ἑσπερίδα περὶ τῷ ζ. καὶ τῇ Δ. Βούλτουσ.

— Ή οἰκοδεσποτακα μὲ ἀπόρῳ κρέπετ πατένεν,  
ἥτο ποὺν εἴησορφη.

— Παρεστή κυνίλος ἀπὸ τοὺς πλέον γνω-

στοῖς καὶ ἐπλεκτοῖς Ἀθηναῖσι.

— Ή νεολαία ἔχορεντας μέχρι πρωθνῶ-

τῶν.

— Τὸ θέαμα ἐπιτάξτως ἐνδιαφέρον, γάρις

στὶς διασοσπικές τοιαύτες καὶ στὶς χα-

ριτούμενές κομποταπέσ, μεταξὲν τῶν ὅπιον

ή ζ. Αν. Σταθάτους ή ζ. Δ. Λοβέρδου, ή ζ.

Γκονσταντίνη, ή ζ. Μαλαμή, ή ζ. Στ.

Φιαλάδη.

— Επίσης παρενθέθησαν οἱ κυρίαι Ὑψη-

λαντη, Μ. Καμπά, Γ. Λυζούρηζον, Γ. Ἀρεν-

τούνη, Νικολάδη, Ἀχιλλοπούλου, Ἐδγανδή,

Κατιάνη.

— Διον. ἔμφιζες προσωπεγραφίες τῆς δια-

υναϊς Ἀγγίλοδος Μόνηρ, αἱ δεξ Νέλλα Δε-

ιατάρτα μὲ φόβος κρέπετ πατένεν καὶ ή Λόρα

Σταθάτου.

— Αρμάτιτο ντ' ἔε—ἐλεγχώντας ή δις Ψια-

καζη μὲ πλέ.

— Διασοσπική ή δις Ἀλεξ. Θεοχάρη

μὲ ἀπόρῳ ποιοτεύεντα.

— Οφωτάτη ή δις Μάρη Ἀντ. Σταθά-

τον μὲ ἀπόρα.

— Τύπος «Τζιπούς» ή δις Μαρία Π. Μά-

ταν μὲ κόρσινα.

— Αγαλματωδῆς εἰνωρφάλη ή δις Μικέ-

τα Κατιάνη.

— Έλκιστική ή δις Λογιάνα Σκοτζέ.

— Κουμπάτη ή δις Παπαρηγοπούλου.

— Επίοις παρενθέθησαν οἱ ζ. κ. Ζαΐμη,

Αλ., Μάτσος, Λίτσας, Γ. Μπότης, Χα-

ρωπότος, Χατζηλάζαρος, Μπατατζής κιτ.

— Ενδαφέσσοντα δεξιοτοις παρὰ τῷ ζ.

καὶ τῇ Σ. Σπ. Λοβέρδου.

— Εδαμασόθη μὲ μοναδική εἰς πλοῦτον

καὶ σπάνια σιγηρώματα βιβλιοθήη.

— Παρενθέθη ποὺν καὶ ἐπλεκτοῖς κόσμοις.

‘Αλλ’ αἱ αἰδονιαὶ εἶνε τόσον εὐθύνοιο, ὥ-

στε νῦν μηρὶς ἀποδιετα ή ἐντύπωτος τοῦ σι-

νωτούτου.

— Παρενθέθησαν Πρεσβευτής Ἀγγίλας

καὶ η Ράμψαν, δρώμα ειράνιος μὲ πρόστιν τοιαύτηα.

Πρεσβευτής Ιταλίας καὶ η Ζ. Μαστιανίνη. Πρεσβευτής ζ. Σκίνεντ. Πρε-

σβευτής Ρουμανίας καὶ η Ζ. Ρασκάνω.

— Αἱ κυρίαι Θ. Σοφούλη, Α. Μιχαλακοπούλου, Π. Αργυροπού-

λού, Ζάννα, Βουρλούη, Απ. Ἀλεξανδρή, Π. Κοντονούτη, κιτ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ



KAZANIS

‘Η Κληματαριά

(‘Από τὴν Ἑκθεσι τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου  
κ. Ἀλ. Χριστοφή στὸν Παρνασσό.)

H MONTAIN

## Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εἰκόνα τοῦ σημειωνοῦ ἔξωφυλλου μας εἶνε ἔργον τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ζωγράφου Φ. Κοζεμπέργερ καὶ φέρει τὸν τίτλο «Ο Κινέ-

ζος μὲ τὸ ποτήνια.

— Επίσης ἔκδοθη η ἀκτινή έταιρεία «Ερευνα» Λαζαρένδρας ἔξερες με-  
λέτην τοῦ κ. Στ. Προτονταρίου μὲ τὸν τίτλο «Η θηρίη εἰς τὴν προστορικήν  
καὶ τὸν τοῦ σύχρονον κοινωνίαν». Πολετεῖ εἰς τὰ άθηναϊκά βιθύνιοπολεῖ  
ἀντὶ τοῦ 10.

— Επίσης ἔκδοθησαν τὰ τελευταῖα τεύχη τῶν λογοτεχνικῶν περιοδικῶν  
«Ελύσιος» Αθηνῶν, «Κυκλαδίων» Σύρου καὶ «Ελλοπίτας» Ιωαννίνων.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

## ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΣΙΩΠΑ ΡΕΜΠΙΟΥ

ΣΤ.

Ποιλοί, ὅταν γράφουν μᾶτι ἐπιστολή καὶ ποὺν ὅσα θέλουν νῦ ποδή,  
πορίν βάλλουν ἀπὸ κάπιο τὴν ἐποχαρά τους. σταματοῦν μτερδεμένοι,  
ηπαὶ δὲν ξέρουν πῶς νῦ τὴν τελειούσιν.

Οἱ ἄρχαιοι χρησιμοποιοῦσαν στὴν περιπτώσιν ἀτῆ, πότος γράμματα,  
τὸ «Χάρες», τὸ δόποι ἤταν ἀπλούτατο καὶ τὰ ἔλεγα ὅλα.  
Σήμερα δοὺς ξέρουν νῦ γράμμαν χρησιμοποιοῦν, τελειούσιν μᾶτι ἐπι-  
στολή πορός, ἀλλοὺς τρόπους ἐξαράφος, διαμορφώσεν, ἀνάλογον τοῦ  
προσπάτου πορό τοῦ ἀποτοτός γράμματον καὶ τὸν σχετικὸν τοῦ μαζί τους.

Ίδον τόρον περούν ἀπὸ τοὺς τρόπους αὐτούς, «Οταν γράμμα παντίς σὲ πορόστου, ποὺν τοὺς τρόπους αὐτούς, ζητεῖται νὰ τὴν τελειούσιν.

— «Σᾶς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσί της βα-  
θυτέρως μου ἐκτιμήσεως...»

“Η:

— Τὰ αἰσθήματά μου γιὰ σᾶς παραμένονταν ἀναλλοίωτα, ὅπως και

ἡ ὀρετική σας, ἡ ὀποῖς τὰ προκαλοῦν...»

— Όταν πάλι θέλει νῦ φανῆ καὶ επινόησι, τελειούσι τοῦ γράμματος πορό την

φράσην:

— «Ισως νομίζετε δητὶ σᾶς γράφων πολλὰ καὶ

συνγάννη μά προτιμῶν νῦ σᾶς ἐνοχλῶ μὲ τὶς επι-  
στολές μου, παρὰ νὰ τὰ δείχνωμει πάντοτε πιστὰ δροσιωμένος ἀπέναντι σας.»

“Η:

— «Τὰ πηγῆ νὰ κάνω!... Θά τελειωνά τὴν ἐ-  
πιστολή μου, χωρὶς νὰ σᾶς διαβεβαίωσον ἀκό-  
μα μὰ προφάση νὰ σᾶς σημάνεται πάντοτε

πιστῶς μου σὲ σᾶς.»

— Όταν γράμματα σὲ ἀνθρώπους μὲ τοὺς ὅποιους η σχέσεις μας εἶνε περισσότερη γέγονος, πορέται νῦ τελειούσινούς τοὺς εἰπομένους πορόστους:

— Περιμένω τὴν ἀπάντησην σας μὲ ἀνυπομο-  
νησία, μά μὲ περισσότερη ἀνυπομονησία περι-  
μένων ἀκόμα τὴν ἡμέρα που θὰ ἔχω τὴν εὐ-  
χαίρια νὰ σᾶς ξαναίδω.»

— Χαίρε! δεῖν σοῦν σᾶς γράφων τίποτε περισσότερο  
παρὰ δητὶ εἰμαὶ ἐντελῶς δικός σου.»

— Χαίρε! Εὔχομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά νὰ εἰσαγάπησαι εἰνυχής, καθὼς καὶ οἱ δούσις δρα-  
πάτης.»

— Σὲ δέν γράμματα σου δὲν μου ἔγιναφες καθό-  
λον σύτερη μιὰ τὴν ύγεια σου, σύτερη γιὰ τὴν ἐπι-  
στολή σου. Ελπίζω δὲν θὰ ἔχω τὴν καρδιά νὰ σᾶς ξαναίδω.»

— Όταν γράμματα σὲ στενούς φύλους καὶ οἰ-  
κείους μας, ποροδίους νὰ τελειούσινούς τοὺς εἰπο-  
μένους πορόστους μας, πέντε μάτια ἀπὸ τὰς ἀκόλουθες φράσεις:

— «Μήν αμφιβάλεις καθόλον γιὰ τὴν πιό τρυ-  
φερού μου φίληα.»

— Εὔχομαι γιὰ τὴν σύντομη ἐπιστολή σου  
καὶ η ἀνυπομονήσια σου νὰ σταθεῖται τοῦ οντωτοῦ πορόστου.

— «Οὔτε δὲ καρδιάς, οὔτε δὲν χωρισμός δὲν θ’ ἀλλοιώσουν ποτὲ τὴν φι-  
λία μου γιὰ σᾶνα.»

— «Ἐξακολούθησε νὰ εἰσαγάπησαι ποτὲ θὰ παρηγορηθῶ  
γιὰ ὅλα.»

— «Αν καὶ εἰσαγάπησαι τόσο μακρού, κανεῖς ἄλλος στὸν κόσμο δὲν βρί-  
σκεται τόσο κοντά μου δένθα.»

— Κ’ ἐχούμαστε τόπους στὶς ἐρωτεύουσαν ποτὲ στοιχείων μιὰ ἐρωτική ἐπιστολή:

— «Μάθε, ἀγαπητή μου φίλη, διὰτο τοτείς ποτὲ δὲν θὰ σὲ ἐκπονίση.»

— «Τὰ λοιπόντα ποὺν σᾶς στέλνω εἰνε γεμάτα ἀπὸ τὶς σκέψεις μου,  
πότος καὶ τὸ κόμαστο δόλοκληρος εἰνε γεμάτος ἀπὸ σάνε.»

— «Εἶτε ἔλθεις, εἶτε δὲν ἔλθεις στὸν γαντεύον μας, σὲ παρακαλῶ νὰ πιστέψης δητὶ ἡ ἀγάπη μου γιὰ σέγα δὲν θὰ λιγοτέρη στέψη καθόλον.»

— Χαίρε. Νά εἰσαι βεβαία δητὶ κανένας ἄλλος στὸν κόσμο δὲν σ’  
ἀγαπάται όσον ἔρω...»

— «Σ’ ἀγαπάω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά.» Ελπίζω δητὶ τὸ ἰδιο θὰ συμ-  
βαίνη καὶ μὲ σάνε.»

— «Θά μου φινόντας ἀλλόκοτο, εἰστω καὶ ἄν μια σπιγμή της ήμε-  
ρας μου ἐπανάντα νὰ σὲ συλλογίζωμαι.»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.